Prima instanţă: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud. Valeriu Arhip)
Dosarul nr. 2a-454/24
(2-23077626-02-2a-31012024)

D E C I Z I E

10 aprilie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Vitalie Cotorobai şi Viorica Mihaila

examinând în ordine de apel, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de apel declarată de apelanta Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITS 2 ALL” Societate cu Răspundere Limitată, împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITS 2 ALL” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Mihail Popescu cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

1. La data de 30 mai 2023, Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITS 2 ALL” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare OCN”CREDITS 2 ALL”SRL*) a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Mihail Popescu cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în temeiul contractului de credit nebancar nr.656277 din 9 decembrie 2021, OCN”CREDITS 2 ALL”SRL i-a acordat lui Mihail Popescu un împrumut în sumă de 5000 lei cu termenul final de rambursare la data de 9 februarie 2022.
Punctează că potrivit contractului de împrumut, Mihail Popescu s-a obligat să restituie creditul acordat, dobânda, taxele și comisioanele aferente conform graficului de rambursare inclus în contractul de credit.
Susține că până în prezent însă, Mihail Popescu nu și-a onorat obligațiile de plată, astfel suma totală a creditului, conform calculului datoriei constituie 9993,97 lei, formată din creditul principal în mărime de 5000 lei și dobânda aferentă în mărime de 4993,97 lei.

Indică, că la data de 9 ianuarie 2023 în adresa lui Mihail Popescu, a fost expediată cererea prealabilă prin care i-au fost comunicate pretențiile și posibilitatea de a achita valoarea creditului și a sumelor aferente în termen de 7 zile calendaristice sau posibilitatea de a recurge la procedura de mediere extrajudiciară, însă fără vreun rezultat din partea debitorului.
Relevă că potrivit pct. 5.1. al contractului de credit, debitorul este obligat să achite creditul și alte plăți datorate conform prezentului contract la data scadenței, conform condițiilor și termenul indicat în contractul de credit. Conform pct. 6.3. al contractului menţionat, pentru neachitarea în termenul stabilit a împrumutului, dobânzii şi a comisionului pentru utilizarea creditului debitorul este obligat să achite o penalitate de întârziere în mărime de 1% din suma restantă a creditului, calculată pentru fiecare zi calendaristică de întârziere până la achitarea integrală a sumelor scadente.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea datoriei în mărime de 9993,97 lei, compusă din creditul principal în mărime de 5000 lei și dobânda aferentă în mărime de 4993,97 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția instanţei de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Mihail Popescu, în beneficiul OCN”CREDITS 2 ALL”SRL, în baza contractului de credit nebancar nr. 656277 din 9 decembrie 2021, datoria contractuală în mărime de 5000 lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat, proporțional părții admise din pretenții în mărime de 270 lei, cheltuielile legate de notificarea prealabilă a debitorului în mărime de 21,9 lei, în total suma de 5291,90 lei. În rest, în partea cererii privind încasarea dobânzii aferente, s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 23 noiembrie 2023 prin intermediul poștei electronice, reprezentantul apelantei OCN”CREDITS 2 ALL”SRL, Dumitru Rotaru, în baza procurii din 7 aprilie 2023, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral. A indicat că, motivele de fapt şi de drept vor fi prezentate suplimentar după ce va lua cunoştinţă cu hotărârea motivată, rezervându-și dreptul la apel suplimentar.
4. La data de 31 ianuarie 2024, conform fișei de repartizare, cauza a fost distribuită pentru examinare în ordine de apel judecătorului Ana Panov.

5. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 7 februarie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de apelanta OCN”CREDITS 2 ALL”SRL. S-a comunicat apelantei OCN”CREDITS 2 ALL”SRL, că necesită să prezinte, în cancelaria Curţii de Apel Chişinău, apelul motivat cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul şi probele invocate în susţinerea apelului, dovada de plată a taxei de stat în sumă de 202,50 lei şi că i se acordă termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri să lichideze neajunsurile menţionate. În caz contrar cererea de apel nu va fi considerată depusă şi va fi restituită conform art.369 alin.(1) Cod de procedură civilă. S-au adus la cunoștință urmările art.369 alin.(1^1) Cod de procedură civilă, ce survin în urma neexecutării prezentei încheieri.
6. Iar la data de 5 martie 2024 prin intermediul poștei electronice, reprezentantul apelantei OCN”CREDITS 2 ALL”SRL, Dumitru Rotaru, în baza procurii din 7 aprilie 2023, a depus cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel, dat fiind faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 7 februarie 2024, a fost recepționată la data de 4 martie 2024, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică.
7. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 6 martie 2024, s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de apelanta OCN”CREDITS 2 ALL”SRL.

Argumentele părților:

8. În motivarea apelului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanţei de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată şi nefondată, fiind pasibilă de casare în partea respingerii încasării dobânzii.

Consideră că instanţa a apreciat şi aplicat greșit Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, art. 15 alin.(7) „ ...se interzice aplicarea oricăror plăţi (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăţi) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani şi/sau în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar”. Astfel, nu putem fi de acord cu opinia instanţei de fond în legătură cu faptul că prevederile Legii Nr. 202 din 12 iulie 2013 şi a Legii nr. 1 din 16 martie 2018 introduce o interdicție clară pentru reclamant şi anume - este interzis reclamantului să aplice plăţi aferente (dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăţi). O asemenea interpretare însă nu ar trebui admisă, întrucât este clar că intenția

legiuitorului nu a fost că toate creditele de consum (de până la 50 mii şi pe o durată de până la 2 ani) să fie gratuite.
Consideră că interpretarea de către instanţa de fond a art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 şi a Legii nr. 1 din 16 martie 2018 este eronată întrucât sintagma „ se interzice aplicarea oricăror plăţi” este valabilă şi aplicabilă în cazul în care se depășește „dublul sumei debursate”. Or, la caz, valoare totală formată din dobândă şi penalitate nu depășește valoarea debursată.
Cu referire la caracterul abuziv al dobânzii contractuale, menționează prevederile art. 1072 alin (1) din Codul civil, care stabilește că într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. Norma citată, prevede cumularea câtorva condiții cumulative pentru a considera o clauză abuzivă: clauza propusă de profesionist să nu fie negociată individual şi caracterul considerabil dezavantajos. Cu referire la ultima condiție, menționează că anume prevederile legale invocate supra şi care limitează costul total al contractelor de credit (regula „dublu corp”), au scopul de a aprecia caracterul considerabil dezavantajos, în cazul dat fiind respectată „regula dublului corp”. În esență, normele care reglementează limita valorii totale a creditului constituie acel criteriu prin prisma căruia urmează a fi apreciat caracterul considerabil dezavantajos.
Mai mult decât atât, în condițiile în care rata dobânzii aferente contractului de credit a fost stabilită convențional, părțile sunt, în principiu, libere să stabilească cuantumul dobânzii conform art.1075, alin.(2) Cod civil „... evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului si nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art. 1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preț şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale”, dar cu respectarea art. 15 alin.(2) (7) ale Legii 202/2013. în acest sens, evidențiază faptul că reglementarea creditelor de consum nu a fost codificată în Codul civil modernizat, ci s-a preferat păstrarea şi dezvoltarea Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.
Astfel, dobânda aferentă prevăzută în contract şi solicitată de reclamant, prin natura sa reprezintă o remunerație (art.1075, alin.(2) Cod civil) pentru folosirea capitalului acordat de către creditor debitorului şi nu poate fi calificată ca una drept abuzivă. Ea se aplică în toate cazurile în care, conform legii sau contractului obligația este purtătoare de dobândă. Or, urmează de ținut cont de faptul că OCN”CREDITS 2 ALL”SRL efectuează o activitate comercială de acordare a creditelor nebancare, iar dobânda contractuală reprezintă efectiv venitul încasat de aceasta. Urmează a se preciza că, la luarea deciziei privind rezonabilitatea ratei

dobânzii instanţa urmează să ia în considerație că aceasta include următoarele componente: 1) costul creditorului atragerii mijloacelor financiare. 2) profitul creditorului din costul indicat la componenta nr. 1); 3) cheltuielile suportate de creditor şi costurile aferente menținerii rezervei instituționale. Totodată, rata dobânzii la creditele acordate trebuie să fie stabilită la un nivel suficient pentru a acoperi cheltuielile privind dobânzile la mijloacele financiare atrase, cheltuielile suportate şi constituirea şi/sau menținerea rezervei instituționale la nivelul minim.
Sub acest aspect, evidențiază că dobânda aferentă a contractului pretinsă nu este decât o dobândă datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenței obligației. Se observă, aşadar, că aceasta ar fi remunerația/ prețul ce se cuvine creditorului pentru folosința capitalului.
Punctează că contractul de credit nr. 656277 este un contract legal încheiat, care corespunde normelor în vigoare. La încheierea prezentului contract, de către creditor au fost respectate absolut toate obligaţiile prevăzute de Codul civil, inclusiv cea de transparență, care presupune că clauzele contractuale au fost elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi lizibil. Totodată, conform art. 1763 Cod civil la etapa negocierii şi semnării contractului de credit cu Mihail Popescu sau respectat prevederile art. 5 alin. (2) al Legii 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Astfel, consumatorului i s-a oferit posibilitatea pentru a analiza prevederile contractuale şi respectiv să negocieze, să obiecteze s-au să refuze semnarea contractului de credit. Cu atât mai mult că, şi după semnarea contractului, consumatorul a beneficiat de dreptul de revocare a contractului în termen de 14 zile, conform art. 18 alin. (1) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Consumatorului i-au fost aduse la cunoştinţă toate condițiile unui eventual raport juridic contra semnătură. Prin semnarea informației standard şi a contractului de credit, debitorul şi-a exprimat acordul liber şi neviciat asupra tuturor clauzelor contractuale, care sunt în corespundere cu legislația.
Reieșind din cele constatate, ajunge la concluzia că între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părţi s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte. În circumstanţele relatate supra, se constată cu certitudine existența raportului obligațional între OCN”CREDITS 2 ALL”SRL şi Mihail Popescu, ce rezultă din contractul de credit încheiat între ei. Condițiile esențiale ale actului juridic enunțat, au fost stabilite în mod expres şi materializate prin consimțământul bilateral al părților atât cu privire la obiect, termen, conținut, dar şi reglementări privind răspunderea părților în cazul rezilierii/rezoluțiunii contractului.
Remarcă, că contractul este legea părților, care au obligația să-l respecte potrivit adagiului *pacta sunt servanda*. El are forţă obligatorie şi în raport cu instanţa de

judecată, care nu este în drept să-i modifice conținutul. De aceea, instanţa învestită cu soluţionarea unui litigiu referitor la executarea contractului este obligată să dispună executarea obligațiilor în limitele stabilite în contract. Efectul relativ al forței obligatorii a actelor juridice îşi află explicația şi fundamentul în natura actului juridic. Fiind esențialmente voluntar, este firesc că actul juridic să fie obligatoriu numai pentru acei ce şi-au dat consimțământul la încheierea lui.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii contestate în partea respinsă, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

9. Intimatul Mihail Popescu, deși a fost informat despre examinarea în procedura scrisă a cererii de apel, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de apel:

10. Analizând şi studiind materialele pricinii, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
11. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanta respectând acest termen.
12. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.
13. Conform art. 276^4 din Codul de procedură civilă, instanţa soluționează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătorești şi se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunțare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.
14. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).

15. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
16. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
17. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
18. Din conținutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
19. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanţei inferioare. (*Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
20. Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.
21. Instanţa de apel menționează că, art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

22. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
23. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
24. Din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii, s-a constatat cu certitudine că, la data de 9 decembrie 2021, între OCN”CREDITS 2 ALL”SRL și Mihail Popescu, a fost încheiat contractul de împrumut nr.656277, potrivit căruia Mihail Popescu, a luat cu împrumut suma de 5000,00 lei cu termenul final de rambursare – 9 februarie 2022 (f.d.5-8).
25. Potrivit dispoziției de plată nr.656277, suma a fost eliberată la 9 decembrie 2021, lui Mihail Popescu (f.d.13).
26. Invocând că debitorul înregistrează datorii, la 9 ianuarie 2023 în adresa lui Mihail Popescu, a fost expediată cererea prealabilă prin care i-au fost comunicate pretențiile și posibilitatea de a achita valoarea creditului și a sumelor aferente în termen de 7 zile calendaristice sau posibilitatea de a recurge la procedura de mediere extrajudiciară, însă fără vreun rezultat din partea debitorului.
27. Prin urmare, la 30 mai 2023, OCN”CREDITS 2 ALL”SRL a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Mihail Popescu cu privire la încasarea datoriei în mărime de 9993,97 lei, compusă din creditul principal în mărime de 5000 lei și dobânda aferentă în mărime de 4993,97 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
28. Iar prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Mihail Popescu, în beneficiul OCN”CREDITS 2 ALL”SRL, în baza contractului de credit nebancar nr. 656277 din 9 decembrie 2021, datoria contractuală în mărime de 5000 lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat, proporțional părții admise din pretenții în mărime de 270 lei, cheltuielile legate de notificarea prealabilă a debitorului în mărime de 21,9 lei, în total suma de 5291,90 lei. În rest, în partea cererii privind încasarea dobânzii aferente, s-a respins ca neîntemeiată.
29. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, apelanta OCN”CREDITS 2 ALL”SRL, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea

parțială a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

30. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluția instanţei de fond privind admiterea parțială a acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
31. Cadrul legal speței sunt prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
32. Conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.
33. Conform prevederilor art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.
34. Conform prevederilor art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.
35. Potrivit prevederilor art. 858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.
36. Conform prevederilor art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.
37. Conform prevederilor art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.
38. Conform prevederilor art.1248 alin.(1) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Iar potrivit alin.(2) din același articol, dacă în contract este prevăzută restituirea

împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condiţiile stabilite la art. 864 alin. (2) şi (4).

39. Conform prevederilor art. 1763 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Alin.(2) prevede că contractul de credit se încheie în scris. Potrivit alin.(3), faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Iar potrivit alin.(4) al aceluiași articol, dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum şi alte organizații care acordă credite în baza legii.
40. Concomitent, în conformitate cu art. 1072 alin. (1) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.
41. În conformitate cu art. 1076 din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menținut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămân valabile.
42. Potrivit normei art. 1077 din Codul civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.
43. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a admis parțial acțiunea.
44. Colegiul atestă că potrivit calculului datoriei, anexat la materialele cauzei, Mihail Popescu, nu a achitat nici o rată în vederea stingerii datoriei (f.d.14).
45. Potrivit pct. 5.1. al contractului de credit nebancar nr.656277 din 9 decembrie 2021, debitorul este obligat să achite creditul și alte plăți datorate conform prezentului contract la data scadenței, conform condițiilor și termenului

indicat în contractul de credit. Creditul primit devine scadent la data indicată în condițiile speciale ale prezentului contract.

46. Prin urmare, Colegiul constată că instanța de fond just a conchis că urmează a fi încasat costul împrumutului rămas nerestituit, și anume suma de 5000,00 lei.
47. Colegiul atestă că dezacordul apelantei cu hotărârea atacată, se reduce la respingerea cerinței privind încasarea dobânzii aferente în mărime de 4993,97 lei.
48. Dispunând admiterea parțială a acțiunii, Colegiul constată că instanța de fond just a reținut că art. 15 alin. (7) a Legii nr. 202 din 12 iulie 2013, prevede, că se interzice aplicarea oricăror plăți (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăți) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani și/sau în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar.
49. Respectiv, este cert că dobânda contractuală pretinsă de OCN”CREDITS 2 ALL”SRL, din contul lui Mihail Popescu, în sumă de 4993,97 lei este neîntemeiată, or, la încheierea contractului de împrumut părțile au prevăzut o dobândă aferentă calculată la rata de 14% lunar fixă, rata anual efectivă împrumutului DAE 15,02%, costul total al împrumutului acordat în mărime de 5000 lei constituind tocmai 6109,26 lei.
50. Astfel, instanța de fond just a reținut că clauzele contractului de împrumut nr.656277 din 9 decembrie 2021 cu privire la stabilirea dobânzii aferente împrumutului în mărime de 14 % lunar și - DAE 15,02 % este abuzivă deoarece contravin normelor imperative ale Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori și prin urmare urmează a fi anulate.
51. Din aceste considerente, Colegiul constată că instanța de fond just a punctat că instanța are obligația de a verifica dacă contractul încheiat între părți corespunde principiilor fundamentale ale legislației Republicii Moldova, instanța va verifica dacă clauzele contractuale în baza cărora s-a dispus încasarea dobânzii, comisioanelor și penalității, corespund legislației naționale, or, evaluarea clauzelor contractuale şi decizia finală asupra faptului că acestea sânt sau nu recunoscute ca fiind abuzive se efectuează de către instanţa de judecată. Protecția conferită consumatorului, permite instanței de judecată naționale să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze.

52. La acest compartiment, Colegiul remarcă, că instanța de fond just a reținut că rațiunea derivă din poziția de inferioritate economica, juridică și tehnică a consumatorului în raport cu comerciantul, inferioritate care se manifesta atât în ceea ce privește puterea de negociere, cât şi în ceea ce privește nivelul de informare. Această situație îl pune pe consumator în postura de a adera la condiţiile redactate în prealabil de către comerciant fără a avea puterea de a influența conținutul lor. Astfel, o clauză contractuală nefiind negociată în mod individual cu consumatorul este abuzivă în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract.
53. Respectiv, instanța de fond just a constatat că potrivit prevederilor contractului de împrumut nr.656277 din 9 decembrie 2021, se deduce că clauzele contractuale cu privire la stabilirea dobânzii aferente împrumutului - DAE 15,02 % sunt abuzive deoarece contravin normelor imperative ale Legi, urmând a fi anulate.
54. Conform prevederilor art. 874 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Iar potrivit alin.(2), rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.
55. Părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, care trebuie să se afle într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, însă potrivit contractului de împrumut încheiat între OCN”CREDITS 2 ALL”SRL și Mihail Popescu, nu a fost stabilită o dobândă exactă pentru fiecare zi de utilizare a împrumutului, care să fie într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, fiind numai menționat în contractul de împrumut DAE 15,02 % și ca urmare, clauza contractuală de stabilire a dobânzii este nulă.
56. Conform prevederilor art. 1244 alin. (1) din Codul civil, în baza contractului de împrumut, părţile pot prevedea şi plata unei dobînzi, a cărei rată anuală nu poate depăşi dublul ratei de referinţă CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părţile au stipulat rata dobînzii. În sensul prezentului alineat, rata de referinţă CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Naţională a Moldovei, în baza cotaţiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor băneşti în lei moldoveneşti la alte bănci, pe termen de 12 luni. Alin.(2) prevede că interdicţia prevăzută la

alin.(1) nu se aplică dobînzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanţelor, Banca Naţională a Moldovei, de băncile comerciale, de asociaţiile de economii şi împrumut, organizaţiile de creditare nebancară, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege. Iar potrivit alin.(3), rata dobânzii prin care se încalcă dispoziţiile alin.(1) se reduce de drept pînă la rata maximă permisă conform alin.(1). Orice clauză contrară este nulă.

57. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că la caz, contrar celor menționate, în contractul de împrumut încheiat între OCN"CREDITS 2 ALL"SRL și Mihail Popescu, a fost stabilită DAE 15,02 % care nu este într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, și ca urmare, clauza contractuală de stabilire a dobânzii este nulă, instanța de fond just stabilind caracterul abuziv al clauzelor contractuale menționate supra.
58. La fel, Colegiul reține că scopul esențial urmărit de „plățile în caz de întârziere" pe care trebuie să le suporte consumatorul, reprezintă în sine o obligație inerentă activității OCN"CREDITS 2 ALL"SRL. Respectiv, clauza contractuală privind stabilirea dobânzii contractuale la contractul de împrumut nr.656277 din 9 decembrie 2021, nu poate fi opozabilă debitorului Mihail Popescu și nu poate da naștere obligațiilor pentru consumator.
59. Conform prevederilor art. 1077 alin.(1) pct. 4) lit. a) din Codul civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect, faptul că contractul generează obligaţii în sarcina consumatorului, dar nu generează obligaţii în sarcina profesionistului.
60. Prin urmare, dat fiind faptul că Mihail Popescu nu și-a îndeplinit pe deplin obligațiile contractuale, iar OCN"CREDITS 2 ALL"SRL a încălcat prevederile art.15 alin.(7) al Legii nr.202 din 12 iulie 2013, privind contractele de credit pentru consumatori, instanța de fond just a menționat că potrivit alin.(9) al articolului menționat, este în drept să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăți).
61. În aceeași ordine de idei, potrivit pct.6.3 din contractul de credit nebancar s-a stabilit că, pentru neachitarea în termenul stabilit a creditului, dobânzii și a comisionului pentru utilizarea creditului, la alegerea creditorului, debitorul este obligat să achite cu a patra zi a restanței o penalitate de întârziere de 1 % din suma restantă a creditului principal și a dobânzii calculate pentru fiecare zi calendaristică de întârziere până la achitarea integrală a sumelor scadente.
62. Conform prevederilor art.1077 alin.(1) pct.6) din Codul civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a

unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

63. Conform prevederilor art.1073 din Codul civil, într-un contract dintre profesioniști, clauza propusă de către o parte care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este prevăzută la art. 1077 și deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale.
64. Conform prevederilor art. 1076 alin. (1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.
65. Conform prevederilor art. 1077 alin. (1) pct.6) din Codul civil, sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.
66. Conform prevederilor art. 1081 alin. (4) din Codul civil, orice clauză contrară dispoziţiilor prezentului capitol este lovită de nulitate absolută.
67. Raportând dispozițiile legale citate supra la circumstanțele cauzei, Colegiul atestă că instanța de fond just a remarcat că în contractele de împrumut încheiate cu consumatorii, creditorul, în calitate de profesionist, are obligația de a asigura cu diligență corespunderea clauzelor incluse în contract exigențelor legale, astfel încât să omită orice disproporționalitate a acestora, nerespectarea acestei obligații impunând instanței obligația de a interveni întru apărarea drepturilor consumatorului.
68. În situația descrisă, deși apelanta pretinde că instanța de fond a modificat natura contractului din unul oneros în unul gratuit, acest fapt nu corespunde realității și nu poate fi acceptat de instanța de apel, situația fiind analizată și descrisă anterior.
69. În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor reclamantei-apelante expuse în cererea de apel, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile. Colegiul reține că OCN”CREDITS 2 ALL”SRL nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea justificării sumelor solicitate.
70. Concomitent, potrivit prevederilor art.94, alin.(1) din Codul de procedură civilă, cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

71. În așa împrejurări, reținând dispozițiile art.94 Cod de procedură civilă, în legătură cu faptul că acțiunea a fost admisă parțial, Colegiul reține că instanța de fond just a dispus spre încasare suma cheltuielilor de judecată, proporțional pretențiilor admise.
72. La fel, reținând dispozițiile art. 94 din Codul de procedură civilă, în legătură cu faptul că apelul declarat de apelanta OCN"CREDITS 2 ALL"SRL, urmează a fi respins, instanța va respinge și cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat în instanța de apel în mărime de 202,50 lei.
73. În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelanta-reclamantă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.
74. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 din Codul de procedură civilă, apelanta-reclamantă, în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a admis parțial acţiunea.
75. În plus, este important de remarcat faptul că apelanta-reclamantă, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.
76. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 276^4, 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelanta Organizația de Creditare Nebancară "CREDITS 2 ALL" Societate cu Răspundere Limitată.

Se menține hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Vitalie Cotorobai

Viorica Mihaila